

fik dem uden store Vanskeligheder overtalt til at blive til Middag. Nu var de alle gaaet en Tur udover Markerne for at se paa Sæden. Inger var ogsaa med, — hun havde trods Hofjægermesterindens Tilstedeværelse slaaet Følge med sin Moder og gik hele Tiden med hende under Armen.

Per lod sig stadig ikke se; og hverken Pastor Blomberg eller hans Kone havde endnu talt om ham.

Det var dog ikke, fordi de havde glemt ham. Pers fortsatte Ophold paa Kærsholm var tværtimod begyndt at vække nogen Opmærksomhed rundt om paa Egnen. Der snakkedes en Del om, at den unge Mand havde vundet stor Indflydelse paa Herregaardsfamilien, ikke alene paa dens Damer, men ogsaa paa Godsejeren selv.

Nu var det virkelig Tilfældet, at denne i den sidste Tid var bleven ikke saa lidt optaget af Per, og hermed forholdt det sig saaledes:

I flere Aar havde Hofjægermesteren omgaaedes med Planer om at afvande en større Mosestrækning, der laa gemt inde mellem Bakkerne paa hans Mark. Under en Kaffeassiar efter Middagen kom han engang til at nævne dette for Per og sagde, at han nu vilde gøre Alvor af at faa Landinspektøren herud for at opmaale og nivellere Terrænet. I Trang for Beskæftigelse, og tillige for at yde en Smule Gengæld for nydt Gæstfrihed, tilbød nu Per at udføre dette Arbejde,